

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/21/2025
Identifikačné číslo spisu:	6124010494
Dátum vydania rozhodnutia:	09.12.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Petr Kaňa
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:6124010494.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kaňa a členov senátu JUDr. Jozefa Šutku a JUDr. Emila Dubňanského na neverejnom zasadnutí konanom 9. decembra 2025 v Bratislave, v trestnej veci obvineného H. H. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. novembra 2024, sp. zn. 5To/99/2024, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku sa dovolanie obvineného H. H. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Banská Bystrica (ďalej tiež „súd I. stupňa“) rozsudkom z 27. augusta 2024, sp. zn. 1T/27/2024 v spojení s opravným uznesením z 24. októbra 2024, sp. zn. 1T/27/2024 [pozn.: ktorého vyhláseniu predchádzalo zo strany súdu I. stupňa prijatie vyhlásenia obvineného o tom, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe v zmysle § 257 ods. 1 písm. b), ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku], uznal obvineného H. H. za vinného pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

si od presne nezistenej doby, najneskôr od mesiaca január 2023 až do 13.05 hod. dňa 09.11.2023 prevažne na adrese H. č. XX, L. L., na adrese D. XXXX/XX, L. L. a na iných presne nezistených miestach v okrese Banská Bystrica bez oprávnenia zadovážoval od doposiaľ nestotožnenej osoby a následne prechovával presne nezistené množstvo rastlinného materiálu rodu konope s obsahom absolútneho tetrahydrokanabinolu (ďalej len THC) spôsobilým po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa a presne nezistené množstvo metamfetamínu s obsahom absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, spôsobilým po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom tieto látky si zadovážoval pre vlastnú potrebu, ako aj za účelom predaja, resp. poskytovania ďalším osobám a

od mesiaca marec 2023 až do začiatku mesiaca november 2023 prevažne na adrese H. č. XX, L. L. a na ďalších presne nezistených miestach v okrese Banská Bystrica v rôznych intervaloch najmenej však jeden krát mesačne predal kryštalickú látku metamfetamín (pervitín) v množstvách zodpovedajúcich najmenej 3 obvyklým dávkam drogy za sumu 30,-€ a rastlinný materiál rodu konope v množstvách zodpovedajúcich najmenej 3 obvyklým dávkam drogy za 30,-€, s výnimkou mesiaca júl 2023, kedy predal metamfetamín (pervitín) v množstve zodpovedajúcom najmenej 6 obvyklým dávkam drogy za sumu 60,-€ a rastlinný materiál rodu konope v množstve zodpovedajúcom najmenej 6 obvyklým dávkam drogy za sumu 60,-€ konzumentovi Mgr. E. E., PhD., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. X, L. L.-N.,

najskôr od 02.01.2023 až do mesiaca október 2023 v Banskej Bystrici- Sásovej a ďalších presne nezistených miestach v okrese Banská Bystrica v rôznych intervaloch dokopy 5 krát predal kryštalickú látku metamfetamín (pervitín) v množstvách zodpovedajúcich najmenej 1 obvyklej dávke drogy za sumu 10,-€ a najskôr od 02.01.2023 do začiatku mesiaca november 2023 predal v intervale najmenej raz za dva týždne rastlinný materiál rodu konope v množstve zodpovedajúcom najmenej 1 obvyklej dávke drogy za sumu 10,-€ konzumentovi J. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. X, L. L.- R.,

najskôr od mesiaca máj 2023 až do mesiaca august 2023 v Banskej Bystrici- Sásovej a na ďalších presne nezistených miestach v okrese Banská Bystrica najmenej 3 krát predal kryštalickú látku metamfetamín (pervitín) v množstvách zodpovedajúcich najmenej 1 obvyklej dávke drogy za sumu najmenej 10,-€ a v rovnakom období a na rovnakých miestach sprostredkovane predal najmenej 10 krát kryštalickú látku metamfetamín (pervitín) v množstvách zodpovedajúcich najmenej 6 obvyklým dávkam drogy za sumu najmenej 60,-€ konzumentovi G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXX, okres L. L.,

najneskôr od mesiaca august 2023 až do presne nezisteného času koncom roka 2023 v Banskej Bystrici- Sásovej a na ďalších presne nezistených miestach v okrese Banská Bystrica najmenej tri krát bezplatne, resp. za iné veci, poskytol kryštalickú látku metamfetamín (pervitín) v množstvách zodpovedajúcich najmenej trom obvyklým dávkam drogy konzumentovi H. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. M. XX, N., okres L. L.,

od presne nezisteného času najmenej od začiatku roku 2023 až do mesiaca október 2023 prevažne na adrese H. XX, L. L. a na ďalších presne nezistených miestach v okrese Banská Bystrica najmenej 10 krát predal kryštalickú látku metamfetamín (pervitín) v množstvách zodpovedajúcich najmenej 1 obvyklej dávke drogy za sumu najmenej 10,-€ a v rovnakom období na rovnakých miestach predal v intervale najmenej raz za dva týždne rastlinný materiál rodu konope v množstve zodpovedajúcom najmenej 1 obvyklej dávke drogy za sumu 10,-€ konzumentovi H. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX, okr. L. L. a

najneskôr od mesiaca január 2023 až do 13.05 hod. dňa 09.11.2023 si bez oprávnenia zadovážil a následne prechovával v byte č. XX nachádzajúcom sa na X. poschodí na adrese D. XXXX/XX, L. L. rastlinný materiál rodu konope v sumárnom množstve 2,67 g, zodpovedajúci najmenej 5 obvykle jednorazovým dávkam na použitie, každá s obsahom minimálne 10 mg absolútneho tetrahydrokanabinolu (ďalej len THC) spôsobilým po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa a tiež prechovával metamfetamín o súhrnnej hmotnosti 19,596 g, zodpovedajúci najmenej 195 obvykle jednorazovým dávkam na použitie, každá s obsahom minimálne 10 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, spôsobilým po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, a to pre vlastnú potrebu, ako aj za účelom predaja, resp. poskytnutia iným osobám,

pričom metamfetamín podlieha ustanoveniam Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch a je zaradený v II. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok a rastliny rodu Cannabis sú zaradené do I. skupiny omamných látok a THC je zaradený do I. skupiny psychotropných látok uvedených v prílohe č. 1 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov,

a konal tak napriek tomu, že bol za neoprávnenú držbu konopy odsúdený rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/38/2021 zo dňa 01.10.2021, právoplatným dňa 01.10.2021, pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, na trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov s podmieneným odkladom s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov, s obmedzením spočívajúcim v zákaze požívania návykových látok a stretávania sa s osobami, ktoré majú na páchatel'a negatívny vplyv.

Za to mu súd I. stupňa uložil podľa § 173 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 5 Trestného zákona, § 46 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného zákona mu uložil aj trest prepadnutia vecí konkretizovaných vo vyššie označenom rozsudku súdu I. stupňa.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona mu ďalej uložil ochranný dohľad v trvaní 2 rokov a podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona tiež ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej tiež „odvolací súd“) uznesením z 27. novembra 2024, sp. zn. 5To/99/2024 (ďalej tiež „napadnuté uznesenie“) podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku na podklade odvolania podaného obvineným zrušil napadnutý rozsudok iba vo výroku o treste prepadnutia vecí.

* * *

Obvinený H. H. v písomnom podaní podanom na pošte 7. januára 2025 uviedol, že podáva dovolanie proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica z 27. augusta 2024, sp. zn. 1T/27/2024, ďalej uvádzajúc, že v súčasnosti vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody, ktoré bližšie odôvodní a detailne sa vyjadrí v čom došlo k porušeniu zákona v jeho neprospech až po ustanovení obhajcu z dôvodu povinnej obhajoby, pretože je nemajetný.

Dovolanie ďalej zdôvodnil prostredníctvom ustanoveného obhajcu (JUDr. Filipa Geletu) v písomnom podaní zo 14. februára 2025, podaným elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom, uvádzajúc, že dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a súčasne napáda aj konanie na súde I. stupňa, pretože ním vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

K naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu) podľa neho došlo tým, že odvolací súd sa nevysporiadal s podstatnými skutočnosťami uvedenými v odvolaní, čím porušil právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Zdôraznil, že nenamieta hodnotenie dôkazov konajúcimi súdmi, ale nedostatok odôvodnenia súdnych rozhodnutí. Poukázal na svoje odvolanie, v ktorom namietal, že prvostupňový súd sa nedostatočne vysporiadal so všetkými relevantnými okolnosťami, na ktoré mal súd prihliadať pri určovaní druhu a výmery trestu, a to najmä na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona. V nadväznosti na uvedené dal do pozornosti, že sa priznal k spáchaniu trestného činu, trestný čin úprimne oľutoval a taktiež napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Svojím priznaním tak už v prípravnom konaní napomohol k výraznému skráteniu trestného konania. Odvolací súd však na túto argumentáciu nijako nereagoval.

V týchto súvislostiach poukázal na rozsiahlu rozhodovaciu činnosť Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, a to na rozhodnutie vo veci

García Ruiz v. Španielsko z 21. januára 1999, Luka proti Rumunsku z 21. júla 2009, Vétrenko v. Moldavsko z 18. mája 2010, Pronina v. Ukrajina z 18. júla 2006, Krasulya v. Rusko z 22. februára 2007, Helle v. Fínsko z 19. decembra 1997, na rozhodovaciu prax Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „ústavný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. II. ÚS 45/2021, sp. zn. I. ÚS 666/2016-9, sp. zn. II. ÚS 64/2012 a sp. zn. II. ÚS 64/2012, ako aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaniach vedených pod sp. zn. 3Tdo/69/2022, sp. zn. 1Tdo/27/2021 a sp. zn. 3Tdo/64/2011.

Z vyššie uvedeného vyvodzuje záver, že odvolací súd sa nevysporiadal s jeho argumentáciou týkajúcou sa neprimeranosti uloženého trestu odňatia slobody, a preto je v jeho prípade naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ktorý vzhladol tiež v tom, že hoci odvolaním napadol všetky výroky rozsudku, okrem výroku o vine, odvolací súd sa v uznesení zaoberal len zákonnosťou a dôvodnosťou výrokov o uložených trestoch, avšak nijako nerozhodol o odvolaní voči výrokom o ochrannom dohľade a ochrannom protitoxikomanickom liečení.

Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil rozsudkom podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa dôvod dovolania opiera, a aby podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil uznesenie odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu I. stupňa.

* * *

Prokurátor Krajskej prokuratúry Banská Bystrica v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného v prvom rade poukázal na skutočnosť, že dovolanie je obsahovo čiastočne totožné s podaným odvolaním. S odvolacou argumentáciou zahrnutou do dovolania sa vysporiadal už odvolací súd. K námietke, že odvolací súd sa nevysporiadal s argumentáciou obvineného týkajúcou sa neprimeranosti uloženého trestu odňatia slobody, odkázal na odôvodnenie odvolacieho súdu, v ktorom poukázal na zásady ukladania trestov zakotvené v § 34 Trestného zákona. Odvolací súd sa pri rešpektovaní týchto zásad nestotožnil so záverom súdu I. stupňa o aplikovaní mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 5 Trestného zákona a ďalšie znížovanie trestu podľa § 39 ods. 1 a 2 Trestného zákona, ako navrhoval obvinený v odvolaní (ako aj dovolaní), neprichádzalo do úvahy z dôvodu opakovanej drogovej trestnej činnosti obvineného a z dôvodu, že predchádzajúce podmiennečné tresty nesplnili svoj prevýchovný účinok. Odvolací súd z týchto dôvodov uložený trest neznižil a naznačil, že pokiaľ by bol rozsudok napadnutý aj zo strany prokurátora, zmenil by uložený trest v neprospech obvineného.

K dovolacej námietke obvineného, podľa ktorej podal odvolanie proti všetkým výrokom rozsudku, avšak odvolací súd sa vyjadril len k uloženému trestu, argumentačne odkazuje na priebeh verejného zasadnutia konaného 27. novembra 2024, na ktorom obhajca obvineného v konečnom návrhu konštatoval, že navrhuje zvážiť primeranosť uloženého trestu a žiada napadnutý rozsudok zrušiť len vo výroku o treste a uložiť obvinenému miernejší trest, pričom s týmto návrhom, ktorý sa vôbec nezmieňuje o výrokoch, ktorými boli uložené ochranné opatrenia, sa stotožnil aj obvinený.

Na základe uvedeného vyslovil presvedčenie, že nebol naplnený dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a navrhol preto, aby dovolací súd podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného odmietol.

* * *

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) primárne skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde na to určenom (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), a že boli splnené podmienky uvedené v § 372 ods. 1 Trestného poriadku.

Najvyšší súd pripomína, že v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku je ako dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v dovolaní uvedené, pričom táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb vytýkaných napadnutému rozhodnutiu a konaniu, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania v ňom uvedených v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku. Podstatné sú teda vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie ich subsumpcia (podradenie) pod konkrétne ustanovenia § 371 Trestného poriadku (rozhodnutie uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120/2012).

Poznamenáva tiež, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu.

S ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je ako návrhové konanie vždy podmienené návrhom oprávnenej osoby znalej práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca v mene obvineného, najvyšší súd je viazaný podaným návrhom do takej miery, že v rámci prieskumu dodržiavania zákonnosti nemôže ísť nad rámec návrhu v ňom špecifikovaných dôvodov dovolania (§ 385 Trestného poriadku).

* * *

Dovolací súd posudzujúc dovolanie obvineného v uvedených intenciách konštatuje, že obvinený v ňom uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ku ktorému poukazuje na rozhodovaciu činnosť rôznych súdnych autorít týkajúcu sa práva na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia a v podstatnom namieta arbitrárnosť napadnutých súdnych rozhodnutí, ktorú vzhliadol v nevysporiadaní sa s argumentáciou týkajúcou sa neprimeranosti uloženého trestu odňatia slobody. Zároveň sa podľa neho odvolací súd v napadnutom uznesení zaoberal len zákonnosťou a dôvodnosťou výrokov o uložených trestoch, avšak nijako nerozhodol o odvolaní voči výrokom o ochrannom dohľade a ochrannom protitoxikomanickom liečení, a to napriek tomu, že odvolaním napadol všetky tieto výroky prvostupňového rozsudku.

Jednou zo základných zásad trestného konania je zásada práva na obhajobu, vyjadrená v § 2 ods. 9 Trestného poriadku, ďalej je právo na obhajobu zakotvené v čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, v čl. 40 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd a tiež v čl. 6 ods. 3 písm. b), c), d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a patrí k základným atribútom spravodlivého procesu, keďže zabezpečuje aj rovnosť zbraní medzi obvineným na jednej strane a prokurátorom na druhej strane. Zmyslom tohto práva je zaručiť ochranu zákonných záujmov a práv osoby, proti ktorej sa konanie vedie, pretože rešpektovanie práva na obhajobu je predpokladom zákonného a spravodlivého rozhodnutia.

Právo na obhajobu (aj) v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného (ním samým alebo prostredníctvom obhajcu) a pre zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie konkrétnych obhajobných práv. Trestný poriadok obsahuje celý rad ustanovení (nielen základné práva uvedené v § 34 a nasl., pokiaľ ide o obvineného, resp. § 44 a nasl. týkajúce sa obhajcu), ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva na obhajobu, charakteristické pre príslušné štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Napokon zo samotnej dikcie tohto ustanovenia vyplýva, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilé naplniť uvedený dovolací dôvod. Takýmto zásadným porušením nie je len porušenie ustanovení o povinnej obhajobe podľa § 37 Trestného poriadku ale aj iných, ak ich porušenie intenzitou a významom dosahuje obdobne zásadný negatívny materiálny dopad na možnosť obvineného reálne sa brániť proti trestnému obvineniu.

V spojitosti s právom na obhajobu je potrebné vnímať aj právo strany na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktorého obsahovou súčasťou je nielen právo účastníka konania prednášať návrhy, argumenty a námietky, ale aj na to, aby od súdu na ním nastolené otázky dostal aj príliehavú odpoveď. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia predstavuje aj záruku, že „výkon spravodlivosti“ nie je arbitrárny (svojvoľný) a nepriehľadný a je aj kontrolovaný verejnosťou, a súčasne vytvára predpoklad pre účinné uplatnenie opravných prostriedkov, ktoré má strana k dispozícii.

Napriek nespornému významu vyššie rozvedeného práva na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, nejde o právo absolútne. Tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu riadne svoje rozhodnutie odôvodniť, ale toto právo nemožno interpretovať tak, že by zahŕňalo právo na podrobnú odpoveď na každý argument strany konania (napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva Van de Hurk v. Holandsko z 19. apríla 1994, resp. Ruiz Torija v. Španielsko z 9. decembra 1994). Podstatou práva na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia je teda povinnosť súdu vyhodnotiť, a v odôvodnení rozhodnutia zareagovať na hlavné námietky účastníka konania (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva Donadze v. Gruzínsko zo 7. marca 2006) a riadne posúdiť tvrdenia, argumenty a dôkazy predložené stranou konania (opätovne viď napr. Van de Hurk v. Holandsko). Na podklade takéhoto postupu súdu je následne možné kvalifikovaným spôsobom posúdiť, či bolo konanie ako celok spravodlivé. Mlčanie odvolacieho súdu ohľadom zákonnosti odmietnutia vykonania dôkazov navrhnutých obvineným odporuje myšlienke spravodlivého procesu (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva Krasulya v. Rusko z 22. februára 2007).

Súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, je aj právo účastníka konania na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia (napr. sp. zn. II. ÚS 209/04, sp. zn. III. ÚS 95/06, sp. zn. III. ÚS 206/07), t. j. na také odôvodnenie, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka konania na spravodlivý proces (m. m. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamena, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania, avšak z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejmé všetky, pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia.

Zohľadňujúc vyššie uvedené požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, pri posudzovaní dôvodnosti dovolacích námietok v tejto trestnej veci, zásadne pochybenia vo vzťahu k odôvodneniu rozsudku súdu I. stupňa a uznesenia odvolacieho súdu v zmysle § 168 ods. 1 Trestného poriadku najvyšší súd nezistil. Rozhodnutia súdov oboch inštancií, ktoré dovolací súd posudzoval komplexne ako jeden celok, totiž dávajú dostatočné a výstižné odpovede na podstatné otázky, ktorých zodpovedanie bolo relevantné posúdiť v danej veci. Súdov oboch inštancií sa v pôvodnom konaní jasne a zrozumiteľne vyjadrili k relevantným právnym a skutkovým otázkam.

K dovolacej námietke obvineného, podľa ktorej v odvolaní poukazoval na to, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval, že má chorých oboch rodičov a chce sa o nich starať a z uvedených dôvodov okolností prípadu a jeho pomery odôvodňujú mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody nielen podľa § 39 ods. 5 Trestného zákona, ale aj v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona, je potrebné uviesť, že odvolací súd v napadnutom uznesení vo vzťahu k uloženému trestu poukázal na zásady vyjadrené v § 34 Trestného zákona. Zároveň upriamil pozornosť na odpis z registra trestov, v ktorom má obvinený tri záznamy, kde v dvoch prípadoch sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený a v jednom bol za drogovú trestnú činnosť odsúdený na trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu s určením skúšobnej doby 5 rokov s probačným dohľadom, ďalej mu bol uložený zákaz požívania návykových látok a zákaz stretávania sa s osobami, ktoré majú na neho negatívny vplyv.

Odvolací súd sa pritom nestotožnil so záverom súdu I. stupňa o dôvodnosti mimoriadneho zníženie trestu podľa § 39 ods. 5 Trestného poriadku, aj napriek tomu, že obvinený urobil vyhlásenie o svojej

vine, keďže ani v tomto prípade mimoriadne zníženie trestu nie je obligatórne. Vo vzťahu k tvrdeniu obvineného, že sa chce starať o svojich chorých rodičov poznamenal, že choroba jeho rodičov mu nebránila v páchaní drogovej trestnej činnosti. Následne uviedol, že napriek neexistencii dôvodov pre mimoriadne zníženie trestu nemohol zmeniť rozhodnutie v neprospech obvineného, keďže prokurátor odvolanie nepodal. Ďalšie mimoriadne znižovanie trestu aj podľa § 39 ods. 1 alebo 2 Trestného zákona tak podľa odvolacieho súdu neprichádzalo do úvahy. Následne argumentoval aj tým, že obvinený sa opakovane dopúšťa drogovej trestnej činnosti, a to so stupňujúcou intenzitou. V minulosti uložené podmienené tresty u neho nenaplnili svoj prevýchovný účinok, obvinený sa nepolepšil, nevyužil dobrodenie, ktoré mu bolo dané v podobe podmieneného odkladu výkonu uloženého trestu v minulosti. Podľa názoru odvolacieho súdu nemá obvinený záujem o nápravu a nasmerovanie svojho života pozitívnym smerom. Z uvedených dôvodov odvolací súd trest viac neznižoval.

Vzhľadom na uvedené neobstojí názor obvineného, že odvolací súd sa nedostatočne vysporiadal s odvolacou argumentáciou obvineného vo vzťahu k neprimeranosti uloženého trestu odňatia slobody. Práve naopak, odvolací súd reagoval na všetky námietky vznesené v odvolaní a tieto aj dostatočne odôvodnil, a to plne v súlade s vyššie citovanou rozhodovacou činnosťou najvyššieho súdu, ústavného súdu, ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva. Najvyšší súd tak konštatuje, že uplatnený dovolací dôvod vo vzťahu k tejto časti dovolacej argumentácie nebol naplnený.

Pokiaľ ide o argumentáciu obvineného, že odvolací súd sa v napadnutom rozhodnutí zaoberal len zákonnosťou a dôvodnosťou výrokov o uložených trestoch, avšak nijako nerozhodol o odvolaní voči výrokom o ochrannom dohľade a ochrannom protitoxikomanickom liečení, dovolací súd dáva do pozornosti rozhodovaciu činnosť ústavného súdu vo vzťahu k čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a k právu podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý v tejto súvislosti konštatoval, že korelátom práva účastníka konania na primerané odôvodnenie súdneho rozhodnutia (v zmysle primeranej argumentačnej reakcie na tvrdenia účastníka konania) je jeho procesná povinnosť predostrieť dostatočne konkretizovanú a podloženú argumentáciu, pretože primeranosť odôvodnenia rozhodnutia všeobecného súdu možno posudzovať iba vo vzťahu k určitému špecifickému argumentu účastníka konania (sp. zn. II. US 495/2015).

V nadväznosti na uvedené je zároveň nevyhnutné uviesť, že obvinený ako aj jeho obhajca po vyhlásení rozsudku súdu I. stupňa na hlavnom pojednávaní konanom 27. augusta 2024 po jeho odôvodnení a poučení o oprávnom prostriedku, si ponechali lehotu na vyjadrenie. V tom čase ustanovený obhajca JUDr. Filip Geleta dňa 9. septembra 2025 podal osobne na súde I. stupňa odvolanie, v ktorom uviedol, že (obžalovaný) ho síce podáva vo vzťahu ku všetkým výrokom (okrem výroku o vine), avšak v rámci zdôvodnenia odvolania žiadal pre obvineného výlučne uloženie miernejšieho trestu (nie aj zrušenie alebo zmiernenie uložených ochranných opatrení). Súčasne na verejnom zasadnutí v konaní na odvolacom súde obvinený ani prostredníctvom obhajcu výroky o uložených ochranných opatreniach vo vyjadreniach osobitne nenapádal, resp. nevytýkal im akékoľvek pochybenia a nepredložil tak odvolaciemu súdu akúkoľvek argumentáciu, ktorou by spochybňoval zákonnosť uloženého ochranného dohľadu a ochranného protitoxikomanického liečenia. V odvolaní teda nebola v tom čase obžalovaným predložená žiadna, a teda ani dostatočne konkretizovaná a podložená argumentácia, k čomu konštatovanie odvolacieho súdu, že uložený ochranný dohľad a ochranné liečenie neboli napadnuté, nemožno hodnotiť ako nepriliehavé (odvolací súd nemal obvineným nastolenú otázku, na ktorú by mu preto mal povinnosť odpovedať). Neobstojí tak argumentácia obvineného o porušení práva na obhajobu spočívajúca v nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k výrokom o ochranných opatreniach.

Dovolacie námietky obvineného proti nedostatkom odôvodnenia súdnych rozhodnutí tak dovolací súd hodnotil ako nedôvodné.

Dovolací súd už len marginálne dodáva, že v zmysle už ustálenej rozhodovacej činnosti dovolacieho súdu (napr. sp. zn. 2Tdo/29/2012), pokiaľ obvinený namieta uloženie neprimerane prísneho trestu [okrem situácie, že tento bol uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký

druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa - dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku], pretože tento nezodpovedá jeho predstave, táto námietka (vecne) nenapĺňa žiadny dovolací dôvod podľa § 371 Trestného poriadku, keďže najvyšší súd v rámci dovolacieho konania nie je oprávnený skúmať otázku ne/primeranosti trestu.

Z pohľadu dovolateľom vytýkaných chýb tak napadnutým rozhodnutím ani konaním, ktoré mu predchádzalo, nebol naplnený akýkoľvek dovolací dôvod, ani zo spektra dôvodov, ktoré dovolateľ priamo uplatnil, ale ani z iných dovolacích dôvodov, pod ktoré by ním uvedené námietky inak bolo možné podradiť (subsumovať).

Dovolací súd preto na neverejnom zasadnutí uznesením podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného odmietol, pretože je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie prijal senát jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.